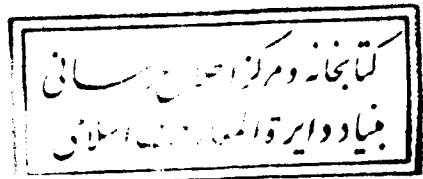

پردیشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی

لحظههای اشراق

آنچه در پی می‌آید متن سخنرانی
مهندس مصطفی میرسلیم وزیر
محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی است
که به مناسبت جشن بزرگداشت
یکصد و پنجاهمین سالگرد تولد
«آبای» شاعر ملی قزاقستان ایراد
گردیده است.

بسم الله الرحمن الرحيم

حضرت محترم، مهمانان گرامی، خانمها و آقایان
خوشحالم که در این جمع صمیمی و جشن باشکوه، در
کنار شما فرهنگ‌دستان و فرهنگ‌پروران ارجمند یاد و
خاطره شاعر و متفکر عالی مقام، چهره محبوب ملت
شریف قزاقستان «آبای» را گرامی می‌داریم.

بدون شک حضور هیئت عالی رتبه قزاقستان و جمع
کثیری از فرهنگیان ایران و سایر مهمانان ارجمند در

انسان فرازمان و مکان به رمز جاودانگی دست
می‌بازد و نام خویش را بر جریده عالم ثبت می‌کند.
حیات انسانی، اندیشه ژرف، انسان‌دوستی و عشق به
بنی نوع بشر کیمیایی است که من وجود آدمی را به زر
بدل می‌کند.

این وسعت پرواز بر مداری به گستردگی فلک و بال
در بال گشودن با ملک آدمی از قفس تن می‌رهاند و به
اقلیم پررنگ و بوی جان وارد می‌کند.

در فرهنگ ایران‌زمین این‌گونه افراد کم نیستند، در
صفحة این کتاب حجم و پرمتنام بزرگانی ثبت است
که آموزه‌های آنان در حیات فکری و معنوی و اجتماعی
این ملت همواره تأثیرگذار بوده است و گذشت زمان
نه تنها غبار نسیان بر چهره تابناک آنان نپوشانده است،
بلکه روزبه روز دوستداران فرهنگ ایرانی بیشتر
تشنه کام جام معرفت آنان می‌گردد و نام شریف آنان را
هیچ دستی قادر به زدودن از صفحه روزگار نیست.

آبای قوتباپیف بستان‌گذار نوبن فراق از کسانی است
که با ملت ایران پیوند خویشی دارد و لحظه‌های اشراق
و روشنی را در سایه‌سار درخت برومند مشاهیر فرهنگی
ایران تجربه کرده است. او کام جان را به نام بزرگانی
چون، حکیم فرزانه طوس، نظامی گنجوی، شیخ اجل
سعدی شیرازی و خواجه رندان جهان حافظ شیرین
نموده است و در جای جای آثارش از آنان طلب کمک
نموده است. از همین رو حتی اگر دوستان ما در
قراقتان بزرگداشت این دانشور انسان‌دوست را در
برنامه‌های خودشان پیشنهاد نمی‌کردند بر ما واجب بود
که به این دوستدار فرهنگ و تمدن ایران‌زمین ادای
احترام کنیم. زیرا آبشنورهای اصلی ذکر آبای از فرهنگ
پارسی نشأت گرفته است و این امر حاصل هم‌دلی ملت
فرقان با فرهنگ اسلامی و ایرانی است.

آبای شخصیتی است که با الهام گرفتن از شعراء و
اندیشمندان ماقبل خود از جمله شعرای بزرگ
پارسی سرای هنم‌چون رودکی، فردوسی، سعدی،

جشن خاطره شاعر بزرگ فراق، بیان‌کننده این حقیقت
است که شخصیت‌های برجسته علمی و فرهنگی از
مدار محدود تعلق به مرز و کشور خود فراتر رفته و
میراث مشترک بشریت محسوب می‌گردد. بشریت که
مرز و محدودیت نمی‌شناسد و روشنگران راه حقیقت و
اصالت تلاشی را در آن به گرفته‌اند که اسلاف آنان از هر
قوم و نژاد و میهانی اندیشه پویای خود را مصروف تعالی
و پیشرفت آن نمودند.

حضرت مولانا در مشنوه شریف خود سخن از
هندو و ترک هم‌زبان به میان می‌آورد که هم‌دلی بین آنان
خویشی و پیوند برقرار کرده است فی‌از دو ترک سخن
می‌راند که چون بیگانگان رشته مودتی آنان را به
یکدیگر پیوند نمی‌دهد و گویی دل آنان از دو اقلیم
متفاوت و دور است که هرگز رایحه هیچ عشق و
دوستی ای مشام جان آنان را معطر نکرده است.

مجلس بزرگی که امروز در آن حضور داریم، به
یادمان یکصد و پنجاه‌مین سالگرد تولد مردی شکل
گرفته که به یقین در نزد ملت ایران در زمرة کسانی است
که هم‌دلی بین آنان خویشی و پیوند برقرار کرده است.
آبای قوتباپیف شاعر و متفکر بزرگ فراق در زمرة آن‌گونه
کسان است که در وسعت تنگ زمانه خویش نمی‌گنجد.
آنان فراخنایی به وسعت و گستردگی همه جهان
می‌طلبند، به اعصار و به قرون سفر می‌کنند و به آینده
می‌پیوندند.

مخاطبین اندیشه‌های طریف و اندرزهای حکیمانه
آبای در دعوت به جوانمردی، پایداری، صداقت،
نوع دوستی، امانتداری، حقیقت‌طلبی و سایر ارزش‌های
والای انسانی نه فقط ملت قراقتان بلکه تمام بشریت
می‌باشد، زیرا که این بزرگ‌اندیشمندان بر جایگاهی از
نظام فکری زمان خود تکیه زده‌اند که دردها و
تقصان‌های جامعه بشری را از نقطه‌ای رفیع به عینه درک
نموده و بر هدایت مشتاقان سعادت حقیقی، همت عالی
گمارده‌اند.

شروعت ممکن نیست. این آموزه‌ای است که پس از فرو ریختن دیوارهای آهنین توجه بدان بسیار گسترد و جدی شده است و آثار آبای می‌تواند گره گشای و کارآمد باشد.

پس از تحولات حادث شده در حوزه اتحاد جماهیر شوروی سابق استقلال کشورهای منطقه احترام به مشاهیر ملی و سنت و آیین قومی فزو نی یافته است، امیدواریم این پاسداشت مشاهیر و سنت در هویت بخشی به این کشورها تعبیخ شود.

ایران در زمرة نخستین کشورهای بود که استقلال جمهوری قراستان را به رسمیت شناخت، مشترکات فرهنگی بیش از آن است که در این فرصت کوتاه بتوان بدانها پرداخت، از همین رو استقلال این کشورها را می‌توان به معنای گستردگی ترشدن و عمق ترگردیدن روابط فرهنگی تلقی کرد. جمهوری اسلامی ایران به مقضای ویزگی‌های فرهنگی منطقه و حضور دیربای عناصر فرهنگ ایرانی در این حوزه خواهان بسط این رابطه‌هاست. بزرگداشت آبای قوتباییف شاعر ملی فراق فرضی است تا دویاره بر لزوم گستردگی این مناسبات تأکید کنم. استقبال دانشوران و اهل فضل قراستان از گشتوش این مناسبات چشم‌گیر بوده است. تأسیس کرسی زبان فارسی در قراستان نمونه‌ای از این اقبال و توجه است، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز متقابلاً فعالیت‌هایی را در قراستان انجام داده است و در راستای تعمیق روابط فرهنگی بین دو کشور اولین کتاب درسی آموزش زبان را برای فارسی آموزان آسیای مرکزی به زبان فراقی تدوین و نشر نموده است.

در اینجا با ادای احترام به بنیان‌گذار ادبیات نوین قراقی به روح پرفتح این هنرمند بزرگ مسلمان درود می‌فرستم و از مستولین محترم قراستان که برای برگزاری این مجلس شکوهمند راه طولانی را طی کرددند تشکر بسیار دارم و از خداوند می‌خواهم به همه ما توفيق خدمت به فرهنگ را ارزانی فرماید.

نظمی، و حافظ که هر کدام صدها سال قبل از او می‌زیسته‌اند، با بهره‌گیری از مصامین الهی و عرفانی و تفکر ناب شرقی تحول نوینی را در ادبیات قراستان ایجاد نمود و غنای خاصی را به این ادبیات بخشید. در دوران حاکمیت مادی‌گری تلاش می‌شد که این چهره‌های برجسته معرفت را شخصیت‌های تک‌بعدی و مادی جلوه دهند و با سوءاستفاده از این نسبت‌ها پایه‌های عقیدتی نظام الحادی خود را تحکیم بخشدند. غافل از آن که سیر تاریخ اجازه کتمان حقایق را نمی‌دهد و عمق اعتقادات الهی متفکران حقیقی که از سرچشمه بُر فیض رهبران بزرگ دینی و علمای واقعی کسب علم و معرفت نموده‌اند برای پویندگان راه آنان پوشیده نخواهد ماند.

اکنون در این محفل جمع آمده‌ایم تا به او ادای احترام کنیم. گرچه او قهرمان عرصه فرهنگی ملت قراق تلقی می‌شود، اما ملت ایران احترامی دوچاره به وی قابل است: نخست این که آبای در زمرة رادمردانی است که روشنایی جان آنان فراتر از مرزهای ملی را روشن می‌کند و هر آزاده‌ای که عشق به معرفت و انسان داشته باشد در برابر آن سر تعظیم فرود می‌آورد، و دوم ادای احترام به دوستان ملت و فرهنگ ایران‌زمین وظیفة ماست و آبای به گواهی آثارش عشقی خالصانه به فرهنگ اسلامی و ایرانی دارد.

در کنار این انگیزه‌ها که فرهنگ دوستان ایرانی را به این مجلس کشانده است، باید از پاک اعتقادی آبای یاد کرد. وی مسلمانی معتقد و پارسا بود و رسالت مؤمن‌بودن خویش را به نحو شایسته و بایسته به انجام رساند. وی را باید در عداد مبلغان جدی و سخت‌کوش اسلام در قرن نوزدهم در آسیای مرکزی به حساب آورد. سراسر آثار او آکنده از مفاهیم دینی است و در کوشش‌های خود آن‌جا که در طلب رستگاری است، رستگاری را تنها از رهگذر عمل به تعالیم دینی مقدور می‌داند. از نظر آبای رستگاری بدون گام‌نهادن در جاده